

Completa estes dous textos de Francisco Fernández del Riego

CAPÍTULO V

«O CEGO DE PUMARDEDÓN»

Francisco Fernández del Riego

As dez. Hai unha completa escuridade. Mauro dá as boas noites, pero en troques de ir ao seu cuarto, bótase fóra e métese por un paseo.

Escoita aos [ ] entre a herba, ao seu redor.

Unha pinga de chuvia, grande, quente, caille na [ ] e desce cara á boca. Avanta o corpo un pouco de esguello.

Xa non pode camiñar doutro xeito por mor da parede.

A noite recende fortemente a piñeiro, a agullas de [ ] a pinas entrabertas zumeantes de resina. Cada inspiración é coma unha ferida.

O vento bafexa algunas lufadas húmidas. O [ ] cheira a caravel, a roseira murcha, a follas mortas. Mauro dá uns pasos más. Detense, porque de súpeto xa non encontra [ ].

Ao cabo pode achegarse ao pé da baranda. Séntase outra volta, e volven furar nel as lembranzas teimosas.

CAPÍTULO X

«O CEGO DE PUMARDEDÓN»

Francisco Fernández del Riego

-Créao ou non -dille, mirándoo de esguello-, cando eu era novo ía [ ] a todas as festas das parroquias dos arredores.

Fun un bo [ ]..., Naqueles tempos os meus pés eran moi [ ]. Mesmo, unha vez merquei uns zapatos [ ] para ser más garrido cós outros.

Levábaos [ ] polo camiño, para non se derramar. Non os puña ata que chegaba ao [ ]

A xente falou diso toda a noite.